

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №9(35) 3 ТРАВНЯ 2019 РОКУ

Зі святом праці й Днем Перемоги!

Шановні земляки!

Початок травня – це святкові й водночас сумні дні. 1 травня ми відзначаємо День праці й Міжнародний день солідарності трудящих, 8-го – День пам'яті та примирення, а 9-го – День Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Ми схиляємося в доземному поклоні перед ветеранами, які перемогли фашизм та відбудували зруйновану війною країну. Це вашим потом та кров'ю щедро зрошена наша батьківська земля, як у роки воєнного лихоліття, так і у важкі дні відбудови народного господарства.

Обов'язок нинішніх поколінь – бути гідними продовжувачами справи переможців, які врятували свою країну, зберегли її для нас прекрасною і квітучою.

Щиро бажаю всім жителям Білоцерківської ОТГ міцного здоров'я і довголіття, добра і радості, оптимізму і непохитної віри в те, що завтрашній день буде світлішим і щасливішим!

Віктор КОРДУБАН,
голова ради директорів ПП «Білоцерківська агропромислова група»,
депутат Білоцерківської сільської ради.

Шановні жителі Білоцерківської ОТГ!

Щиро вітаю вас зі святом 9 Травня – Днем Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Ціна Великої Перемоги – це мільйони загиблих, мільйони зламаних людських дол, невимовний біль та горе учасників воєнних подій. Страшна війна забрала життя кожного п'ятого українця. Майже вісім мільйонів найкращих синів і дочок України полягли на полях бою, не побачивши Перемоги.

Сьогодні немає серед нас і багатьох з тих, хто, відстоявши свободу і незалежність Батьківщини, повернувся в післявоєнну розруху, мужньо подолали всі негаразди, відновили зруйновані міста і селища.

Але залишається пам'ять – пам'ять про тих, хто жив на нашій землі, любив та плакав її. Бережімо цю пам'ять, примножимо добрими справами здобутки старшого покоління. Нехай розквітає й стає заможнішою наша громада, а разом із нею – кожна родина, кожна людина.

Іван ЛЕЩЕНКО,
Білоцерківський сільський голова.

Шановні білоцерківці!

Прийміть найщиріші вітання з Днем Перемоги!

Як співається у пісні, це свято зі сльозами на очах. Цього дня ми подумки повертаємося до незабутнього травня 1945 року, щоб із глибокою повагою згадати тих, хто визволив нашу землю від віроломних загарбників. Вшануймо хвилиною мовчання пам'ять загиблих. Подякуймо сивочолим ветеранам, схилимо голови перед тими, хто пережив жахіття війни.

Щороку свято 9 травня служитиме нагадуванням: немає більшої цінності, ніж радість життя на вільній землі!

Бажаю всім міцного здоров'я, світлого щастя, добробуту, любові й розуміння в родинах, оптимізму та наполегливості, віри в свої сили.

Оксана КОРДУБАН,
генеральний директор ПП «Білоцерківська агропромислова група».

ІНІЦІАТИВА
НІКОЛИ
ЗНОВУ

До акції «За чисте довкілля» долучилися навіть найменші жителі громади

Щороку навесні, коли пробуджується природа, в містах і селах розпочинається всеукраїнська акція «За чисте довкілля». Жителі нашої громади щороку долучаються до неї та наводять лад у себе на подвір'ях і на прилеглий території, на території своїх підприємств, установ, організацій, у парках, скверах, на вулицях тощо.

Школярі допомагають лісникам.

Вихованці групи «Дюймовочка» висаджують саджанці малини.

У попередніх номерах газети ми інформували про добрі справи наших земляків. Важливо не лише те, що села громади після прибирання матимуть належний санітарний стан, а й те, що в ході акції разом із дорослими працювали діти. Змалку долучаючись до наведення ладу, висаджування дерев, кущів, школярі цінуватимуть чисте довкілля, виростатимуть справжніми господарями своєї землі.

Акція триває, й добрі справи примножуються. Тож продовжуємо інформувати про них. Так, учні Білоцерківської ЗОШ І-ІІІ ступенів допомагали Псільському лісництву у висаджуванні сіячів сосни звичайної. Крім того, приводили до ладу територію свого закладу та разом із працівниками сільради працювали на суботнику в парку Перемоги та в парку в центрі села. Зокрема, у школі прибрали подвір'я, висадили на

Далі на стор. 2

До акції «За чисте довкілля» долучилися навіть найменші жителі громади

Учні Білоцерківської ЗОШ наводять лад на шкільному подвір'ї.

клумбах кущі троянд, висіяли насіння інших квітів. У парку згрібали опале листя, впорядковували пам'ятник за-

гиблим воїнам, висаджували дерева. Цієї весни в громаді посадили чимало молодих дерев та кущів. Спра-

Закінчення. Початок на стор. 1

ва в тому, що Служба автомобільних доріг, викорчувавши дерева на узбіччі траси «Полтава–Київ», компенсувала втрату «зелених друзів», надавши Білоцерківській ОТГ саджанці понад 1500 дерев, переважно фруктових, та кількості кущів смородини й малини. Їх розподілили між старостатами. Приміром, Бірківський, Балаклієвський і Подільський старостати отримали по 30 саджанців лип, по 100 яблунь, стільки ж саджанців абрикоса, по 30 кущів смородини й 30 – малини. Їх висадили в основному на території навчальних закладів і побіля них, а також там, де спиляли старі дерева.

У Білоцерківці дерева посадили на території школи, біля сільради, в парку та на розвилці доріг. 40 яблунь, 40 абрикос, по 10 кущів смородини і малини надали Білоцерківському ДНЗ «Дюймовочка». Дорослі, висаджуючи дерева та кущі, залучили до роботи й старших вихованців закладу.

Принадгідно зазначимо, що вихователі дитсадка завжди прищеплюють малечкам дбайливе ставлення до природи. Вихованці групи «Веселка» ще взимку висадили у вазони зелену цибулю, розсаду огірків тощо й своїми маленькими рученятами створили в груповій кімнаті «зеле-

не підвіконня». Треба було бачити, з яким завзяттям вихованці групи «Дюймовочка» висаджували на території дитсадка саджанці малини!

Тепер залишається добре поливати молоді рослини, щоб вони прижилися та якнайшвидше порадували малюків смачними ягодами. І, певно, дітлахи з гордістю доглядатимуть «свої» кущі та зростатимуть разом із ними.

Акція «За чисте довкілля» триватиме на Полтавщині до 25 травня. Попереду ще чимало роботи.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Великодній майданчик у школі

Великодній майданчик у школі радує кожного, хто його бачить.

Великдень – найважливіше християнське свято, яке несе радість та добро. У кожній родині, в кожному колективі ретельно готуються до нього. Не стала винятком і Красногорівська школа. Тут під керівництвом класних керівників та педагога-організатора Писаренко І. В. учні кожного класу малювали малюнки, виготовляли панно, прикрасили писанками молоді деревця в шкільному саду, оформили в ньому великодній майданчик. Ці вироби представлені як на експозиціях у приміщенні навчального закладу, так і на його подвір'ї, щоб вони порадували односельців під час Великодніх свят.

В. М. ОМЕЛИЧ,

заступник директора школи з виховної роботи.

Щедрі ужинки красногорівських спортсменів

Розпочався весняний цикл змагань у рамках обласної та районної спартакіад школярів.

Для спортсменів Красногорівської ЗОШ початок був досить вдалим. Маємо заслужену перемогу з легкоатлетичного чотириборства «Дружба» на районному етапі. А вже цьому передувала ретельна підготовка і відбір. В особистому залу перші місця здобули Ільченко Руслан (6 клас), Тур Євгенія (7 клас), друге місце в Шарай Анжели (7 клас), третє – в Красної Катерини, четверті місця здобули Вернигора Антон (8 клас), Чередник Алла, Подтикан В'ячеслав (обоє з 6 класу), п'яте місце в Левченка Данила, 7 клас. А команда дівчат з міні-футболу взяла участь в обласному турнірі з футболу серед дівочих команд 2005 року народження. Зі змагань дівчата привезли диплом учасника та приз – футбольний м'яч. Готував команди до змагань учитель фізкультури Каленіченко Юрій Григорович.

Красногорівські спортсмени зі своїм тренером Ю. Г. Каленічком.

За спалювання трави, сухоостою доведеться розплачуватися втраченим здоров'ям і штрафами

Останнім часом в Україні й зокрема на Полтавщині частішали випадки пожеж, спричинених спалюванням залишків рослинності, сухоостою та сміття. Завдяки весняному вітру швидкість поширення вогню надзвичайно висока, тому локалізувати такі пожежі на відкритих територіях дуже важко. Горять ліси, торфовища, сільгоспугіддя, господарські споруди й житло. Калічається й гинуть люди. А скільки шкоди довкіллю завдають ці пожежі! Весна вважається пожежонебезпечним періодом. А все тому, що люди не дотримуються вимог пожежної безпеки та природоохоронного законодавства.

Департамент екології та природних ресурсів Полтавської облдержадміністрації вчоргове нагадує: неконтрольоване спалювання рослинності створює загрозу життю та здоров'ю людей, призводить до значної шкоди довкіллю: забруднення атмосферного повітря, збіднення видового складу флори, деградації ґрунтового покриву, зникнення рідкісних видів, загибелі корисних комах тощо.

Весна – це час розмноження диких тварин та інших живих організмів. При спалюванні рослинності гине багато дрібних ссавців, комах та молюсків, які не здатні врятуватися через свою малорухливість, а також ґрунтоутворюючих мікроорганізмів, що призводить до руйнації ґрунтового покриву, його збіднення (зменшення гумусу). Піс-

ля пожеж птахи надовго покидають територію свого існування. Повторне заселення випаленої території відбувається дуже повільно й триває не один рік.

Випалювання сухоостою завдає непоправної шкоди й здоров'ю людей, унаслідок чого в останні роки спостерігається катастрофічне поширення ракових захворювань, хвороб легень, різного роду алергій.

На превеликий жаль, люди не повною мірою усвідомлюють шкоду, яку завдають довкіллю та своєму здоров'ю, спалюючи суху траву, листя та залишки сміття.

Так, при згорянні однієї тонни рослинних залишків у повітря вивільняється близько 9 кг мікрочастинок диму. До їх складу входять пила, окиси азоту, чадний газ, важкі метали і низка канцерогенних сполук. В тліючому без доступу кисню листі виділяється бензапірен, що здатен викликати в людини ракові захворювання. Окрім того, з димом у повітря вивільняються діоксини – одні з найотруєніших для людини речовин.

При згорянні поліетиленового пакета в повітря вивільняється до 70 різноманітних хімічних сполук, більшість з яких отруйні для людини. Саме вони, як правило, стають причиною того, що в людини дере в горлі, душить кашель. Щільний чорний дим від тління пластикового сміття містить канцерогенні поліциклічні вуглеводні. Епітелій слизової оболонки дихальних шляхів під дією подразнюючого диму не здатний

протидіяти мікробам. Особливо погано тим, хто страждає на бронхіти, бронхіальну астму, риніти чи тонзиліти.

На основі безперечного чинника широкого спектру негативних наслідків підпалів, а особливо небезпеки для здоров'я та життя людей, спалювання сухої трави, опалого листя та інших рослинних залишків заборонено законодавством України. Відповідальність за порушення цієї норми передбачена Кодексом України про адміністративні правопорушення (ст. 77-1 КУпАП): «Випалювання стерні, луків, пасовищ, ділянок із степовою, водно-болотною, рослинності або її залишків та опалого листя на землях сільськогосподарського призначення, у смугах відводу автомобільних доріг і залізниць, у парках, інших зелених насаджень та газонів у населених пунктах без дозволу... тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб від п'ятдесяти до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

Ті самі дії, вчинені в межах території та об'єктів природно-заповідного фонду, тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти до сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб – від сімдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

Передовий досвід

Побачене й почуте обов'язково перетвориться в оригінальні заходи

Н. А. Лук'янець на семінарі.

У одному з попередніх номерів ми публікували розповідь Білоцерківського сільського голови І. В. Лещенка про ознайомчу поїздку в країни Балтії, Польщу, Фінляндію. Сьогоднішня наша співрозмовниця – в. о. зав. сектору культури і туризму Білоцерківської сільської ради Наталя Лук'янець, яка нещодавно побувала на Міжнародному семінарі у м. Пряшів (Словацька республіка).

Обидві поїздки відбулися коштом самих учасників. Тобто організатори формували делегацію, домовлялися з приймаючою стороною за проживання, узгоджували план заходів тощо. А неблизьку дорогу, проживання, харчування оплачували самі учасники. Попри те, що такі поїздки доволі вартісні, Н. А. Лук'янець із задоволенням їздить переймати досвід, а потім впроваджує його в своїй роботі. Певно, саме тому Білоцерківська ОТГ добре відома в Україні справжнім розквітом культури.

Семінар називався «Європейський досвід у реалізації політики у сфері культури, освіти й охорони здоров'я: сучасний стан і перспективи розвитку» й тривав із 4 по 8 квітня, – розповідає Наталя Андріївна. – У ньому взяли участь понад 100 представників закладів освіти, культури й охорони здоров'я, органів місцевого самоврядування з усіх регіонів України та керівництво мерії міста Пряшів, Пряшівського самоврядного краю, Європейського інституту безперервної освіти, Східноєвропейського агентства розвитку, Почесного консульства України в Словацькій республіці.

Поїздку української делегації організувала Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Серце до серця» за підтримки Міністерства культури України, Міністерства освіти і науки України. Ми відвідали заклади освіти та культури Словащини, Угорщини, Польщі.

– Будь ласка, розкажіть докладніше про побачене.

– У самому Пряшеві ми побували в місцевій загальноосвітній школі, Пряшівському університеті (зокрема відвідали кафедру фізики, лабораторію квадрокоптерів, поспілкувалися зі студентами з України, які там навчаються), культурному центрі

«Сієрну огол», Пряшівському театрі імені Йонаша Заборгського. Скрізь нам проводили змістовні екскурсії та розповідали про діяльність закладів, плани на майбутнє.

Крім цього, українська делегація побувала в історичному краєзнавчому музеї м. Пряшів. Працівники закладу розповіли про історію міста, видатних земляків, які присвятили своє життя становленню Словащини як самостійної і незалежної держави.

В Угорщині відвідали Центральноевропейський університет (CEU) у столиці Будапешті. Українську делегацію привітав Іван Лекашук, перший секретар Посольства України в Угорщині, який розповів про українсько-угорське співробітництво в різних сферах суспільного життя та побачав українцям приємного перебування в Будапешті. Олександр Штоквич, директор Програм Центру досліджень вищої освіти імені Єгуди Елькани ЦЕУ, зробив презентацію вищого навчального закладу та розповів про систему освіти й культури Угорщини.

У Польщі побували в найстарішому вищому навчальному закладі країни та одному з найстаріших у Європі – Ягеллонському університеті в Кракові. Саме там Павло Горінов, голова правління Всеукраїнської молодіжної громадської організації «Серце до серця» разом із заступником голови правління Тамарою Карпенко вручили всім учасникам свідоцтва Міжнародного семінару «Європейський досвід у реалізації політики у сфері культури, освіти й охорони здоров'я: сучасний стан і перспективи розвитку».

– Чи була корисною ця поїздка?

– Безумовно. З кожного закладу, де ми побували, можна запозичити щось цікаве й оригінальне. А чого варте спілкування з колегами з інших регіонів України! Ми постійно обговорювали побачене й почуте, ділилися власним досвідом. Це надзвичайно збагачує. В ході таких розмов у мене завжди народжуються нові ідеї. Інколи їх вдається реалізувати одразу по приїзді додому, інколи вони тривають час «дозрівання», та рано чи пізно все одно «вистрелять» якимось нестандартним заходом.

Розмовляла Дарина СОЛОДКА.

Школярі мандрували козацькими шляхами

«Хто не знає минулого, той не вартий майбутнього».

Саме таке гасло в школярів Білоцерківської громади. Вивчити історію свого народу неможливо, не відвідавши місць важливих історичних подій. Одним із найцікавіших періодів нашої держави, на думку учнів, є період козацтва. От і вирішили учні Красногорівської та Білоцерківської шкіл разом зі своїми вчителями Каленіченко Л. С. та Пицак Г. І. проїхатися козацькими шляхами.

14 квітня вони здійснили екскурсійну поїздку за маршрутом «Холодний Яр – Суботів – Чигирин». Це місце – одна з історичних та духовних святинь України. Це край старожитньої, гетьманської України, де зароджувалася Україна як держава.

Саме в ці дні вшановували героїв Холодного Яру. Учні та вчителі взяли участь у покладанні квітів до пам'ятника Героям Холодного Яру, Юрєві Горлицю-Горському та родині Чучупаків.

Під час незабутньої екскурсії.

Відвідали Гайдамацький став, де колись освячували зброю гайдамаки. Не оминули і Свято-Троїцький Мотронинський монастир (1567 р.) неподалік від с. Мельники, в якому збереглися

стародавні вали та печери. Особливе захоплення викликало с. Суботів, яке відоме з початку XVII ст. Спочатку воно було хутором, що належав батькові Б. Хмельницького. Згодом

стало резиденцією правління козацькою державою. Зараз тут знаходиться церква Святого Іллі, де був похований Хмельницький, церква Святого Михайла та краєзнавчий музей. Цікавою

була пам'ятка «Три криниці» – три колодязі в долині річки Суби, що стоять впритул один до одного.

Місто Чигирин розташоване на правому березі р. Тясмин і засноване в XVI ст. як прикордонна фортеця Великого князівства Литовського. Тут ми відвідали гетьманську резиденцію Б. Хмельницького. Піднявшись на Замкову гору, оглянули бастион Дорошенка. Незабутні враження викликав пам'ятник гетьманові, що височить над містом.

З купою позитивних емоцій мандрівники повернулися додому. Висловлюємо подяку Красногорівській козацькій сотні та сільському голові Лещенку І. В. за сприяння в організації поїздки. Слова особливої подяки нашому водієві Левченку Анатолієві Івановичу, який забезпечив комфортну та безпечну поїздку.

Л. С. КАЛЕНІЧЕНКО,
вчитель Красногорівської
ЗОШ І-ІІІ ст.

Н. М. Белаш.

Час – невблаганна річ. Минає 74 роки після закінчення Другої світової війни. Майже не залишилося на світі учасників бойових дій, навіть тих, хто зовсім юним у 1943 році був мобілізований до війська. А ті, хто був дитиною у воєнні роки й зберіг хоч якісь спогади про найстрашнішу в історії війну, зараз уже пенсіонери.

Жителька с. Огірівка Ніні Михайлівни Белаш – 75 років. Вона теж має статус учасника бойових дій. Справа в тому, що обоє її батьків були так званими оstarбайтерами, а сама вона... народилася в неволі.

Ніна Михайлівна, звісно ж, не пам'ятає перших двох років свого життя, перебування в Німеччині та повернення в Україну. Вона відтворює ті події лише за спогадами батьків.

– Мої батьки, Михайло та Ганна

Народжена в неволі

Друга світова війна тривала шість років: із 1 вересня 1939 р., коли німецькі війська напали на Польщу, до 2 вересня 1945 р., коли японський уряд підписав акт про капітуляцію. На Радянській Союз Німеччина напала 22 червня 1941 р. Через чотири роки війни в ніч із 8 на 9 травня 1945 р. генерал-фельдмаршал Кейтель підписав в Карлсхорсті (Берлін) акт про беззастережну капітуляцію німців.

Ткачшини, були родом із с. Борешківці Кам'янець-Подільського району Хмельницької області, – розповідає жінка. – Обоє 1942 року німці примусово вивезли до Німеччини. Загалом із їхнього села в трудове рабство потрапило близько 60 осіб, 15 загинули в неволі й не повернулися додому...

Батьки Ніни Михайлівни працювали на черепичному заводі у м. Вальтроп. Жили невольники в бараках у нелюдських умовах. Праця була фізично важкою, а годували бранців юшкою з гнилих овочів та шматочком хліба. Окрім роботи на заводі, обоє додатково працювали в одній німецькій родині. І саме це, стверджує жінка, і врятувало їх. Бо наймитам давали їсти...

Горе зближує людей. Там, у наймах, молоді хлопець і дівчина з одного села ближче придивилися один до одного. Між ними спалахнуло кохання, а 27 жовтня 1943 року вони стали батьками.

– Маму господарі жаліли, – стверджує Ніна Михайлівна. – Вони навіть дозволяли за одним столом із ними їсти, подарували багато речей, одягу.

Після повернення на Батьківщину ставлення до тих людей, які працювали в Німеччині, було різним. Коли

батьки Ніни Михайлівни з маленькою донечкою повернулися в рідне село, якийсь «патріот» підпалив їхню хату й вона згоріла. Родина вимушена була переїхати в сусіднє село до бабусі.

Загалом повоєнні роки жінка згадує як дуже тяжкі. Жили надзвичайно бідно, не вистачало елементарного. Батьки працювали в колгоспі, вона змалку допомагала їм по господарству.

– Мама була неграмотною, взагалі не вміла ні читати, ні писати, – продовжує Н. М. Белаш. – Вона записала мій день народження 20 вересня 1943 року. Лише коли на початку 90-х років я оформляла документи, щоб набути статус учасника бойових дій, то на мій запит зі німецького архіву надійшла відповідь, що всі дані збігаються, крім дня народження. Насправді я народилася 27 листопада. Виявляється, в Німеччині зберігся запис про це.

Уже в зрілому віці Ніна Михайлівна переїхала до чоловіка в Огірівку. Вона не пам'ятає війни, та вважає Другу світову найжорстокішою війною в історії людства. І розповіді її батьків про поневіряння, яких вони зазнали, підтверджують це.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Гортає пам'ять скорботні сторінки...

Урок пам'яті в Білоцерківській школі.

У всьому світі 11 квітня люди схиляють голови перед мільйонами людей, закатованих до смерті тортурами, голодом, непосильною роботою, заживо спалених в крематоріях фашистських концтаборів.

Міжнародний день визволення в'язнів фашистських концтаборів – це привід згадати про тих, хто пройшов крізь жахіття фашистських катівень. Біографії цих людей – це справжні уроки мужності для молодого покоління. Перегорнули трагічні сторінки історії й учні Білоцерківської школи на уроці пам'яті, який провів учитель історії Пицак Г. І. Розповіді про жакливі події супроводжувалися презентацією та показом кадрів документального фільму про життя людей у концтраційних таборах.

«Мені з людьми гарно»

неї й ніскільки не озлобило.

8 травня Лідії Дмитрівні виповниться 80 років. Народилася вона вже далекого 1939 року на хуторі Панасенки. Її дитинство минало в безпросвітній нужді. Втім, усе подальше життя цієї жінки – це теж неймовірна бідність, постійна боротьба за виживання, коли доводилося економити кожен копійку, дотягувати до зарплати чи пенсії...

Батько нашої героїні не повернувся з війни. Мама Олександра Сидорівна залишилася сама з трьома дітьми на руках: двома дочками й сином. Одна з дочок, Марійка, померла в семирічному віці: чомусь боялася зайти до хати, а мати не зважала на дитячі страхи й лишила дитину ночувати на вулиці. Марійка застудилася й померла.

– Мама працювала на різних роботах у колгоспі, а потім сторожувала, – розповідає Лідія Дмитрівна. – Коли досягла пенсійного віку, то тим, хто буряки полов, призначили пенсію 19 рублів, а мамі – лише 12. Ото такі пенсії були в колгоспах, і як на них вижити – незрозуміло. Згодом, правда, мамі добавили пенсію до 38 рублів, але це було у 1983 році, незадовго до її смерті: вона отримувала підвищену пенсію лише місяць.

Лідія Дмитрівна й досі з сумом

згадує материну смерть і жалкує, що не змогла належним чином провести її в останню путь.

– Ховали маму без батюшки, бо не було грошей, – розповідає жінка. – 60 рублів на хазяйстві лишалося, й на них я її поховала.

Сама Лідія Дмитрівна все життя працювала в колгоспі на фермі: доглядала телят, улітку пасла їх, виконувала іншу роботу. За це платили 1 руб у день. Усе, що заробляла, йшло на будівництво хати: і їй, і матері дуже хотілося мати власне житло. Відмовляла собі в найнеобхіднішому: одязі, взутті. І це не просто слова: траплялися моменти, коли взимку ні в чому було вийти на мороз. Зрештою, жінки такі звели невеличку хатку.

У вільний від роботи час, а особливо після виходу на пенсію Лідія Дмитрівна допомагала по господарству односельцям: полола городи, сапала буряки, мазала хати, виконувала іншу роботу. Особливо подобалося їй торгувати на базарі. Хто попросить щось продати з городини чи речей – вона залюбки погоджувалася.

– На базарі завжди люди, а з людьми мені гарно, – пояснює вона. Та коли почалася реконструкція прилеглої до села траси, придорожній базар припинив своє існування.

У 2012 році одна жителька Огірив-

ки попросила безвідмовну жінку доглянути її будинок, а для цього переселитися з власної оселі на її обійстя. Лідія Дмитрівна погодилася. Та якось уночі в будинок залізли злодії. Лідія Дмитрівна страшенно злякалася, кинулася боса бігти до сусідів, але не встигла вискочити. Зловмисники побили її, шукаючи гроші. Лише коли натрапили на схованку господарки, залишили бідолоху в спокої.

Але після того прикрого випадку самотня жінка вже не захотіла доглядати чуже обійстя. А своя хата тим часом занепадала... На щастя, знайшлися добрі люди, які прихистили стару жінку й опікуються нею, наче рідною матір'ю: вона доглянута й нагодована. І хоча вже підводить здоров'я, вона намагається хоч чимось віддячити господарям та допомогти. Приміром, рве бур'ян у городі.

Улюблене заняття старенької – читати книжки. Лідія Дмитрівна не користується окулярами, але багато читати не може, бо починають боліти очі. Особливо їй подобаються книги про любов і пригодницькі романи.

Шановна Лідіє Дмитрівно! З нагоди Вашого дня народження односельці бажають Вам міцного здоров'я, щастя, благополуччя, оптимізму та всіяглих гараздів.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Певно, кожна людина, пришовши в цей світ, має свою особливу місію. Хтось здійснює подвиги, а хтось – злочини, хтось робить відкриття в науці чи створює шедеври мистецтва, а хтось – проблемні ситуації собі та своїм близьким... У одних життя коротке і яскраве, наче зірка, у других – нікчемне і, здавалося б, марне. Та насправді ці люди покликані вплинути на решту суспільства, змусити задуматися над своїм життям, над суспільними процесами. А те, що люди не роблять правильних висновків, то вже їхня провина, а не «марних» членів суспільства.

Якщо це й справді так, то Лідія Дмитрівна Панасенко живе на землі, щоб зробити людей хоч трохи добрішими, милосерднішими і, як останнім часом модно говорити, толерантнішими. Ця жінка – уособлення безмежної доброти, дитячої наївності та трепетної беззахисності. Траплялося, що інші люди (навіть рідні) знущалися над нею, гнобили й піднімали руку, та це не вплинуло на

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жительки с. Бірки, учасниці війни, ветерана праці
ПЕДАН Софії Марківни;

жительки с. Бірки, дитини війни, ветерана праці
КУЛИНИЧ Марії Іванівни;

жительки с. Балаклія, дитини війни, ветерана праці
ЯЦУРИ Ганни Касянівни

і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійних.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

2 травня
ВОРОНА ВАЛЕНТИНА ОЛЕКСІВНА
(с. Коноплянка) – 70 років;

3 травня
БЕРКАЛО ФЕДІР ЛЕОНІДОВИЧ
(с. Красногорівка) – 25 років;

4 травня
ГАЛАНЦЕВА ЛІДІЯ МИХАЙЛІВНА
(с. Красногорівка) – 70 років;
ШВЕД КАТЕРИНА АНТОНІВНА
(с. Балаклія) – 65 років;

5 травня
ПАНАСЕНКО ГРИГОРІЙ ТИХОМОВИЧ
(с. Поділ) – 90 років;

6 травня
ФЕНЕНКО ВІКТОР МИКОЛАЙОВИЧ
(с. Дзюбівщина) – 50 років;

7 травня
ПІЦИК БОГДАН ІВАНОВИЧ,
Учасник АТО (с. Дзюбівщина) – 25 років;

8 травня
ПАНАСЕНКО ЛІДІЯ ДМИТРІВНА
(с. Поділ) – 80 років;

9 травня
КУЧМА ГАННА МИКОЛАЇВНА
(с. Балаклія) – 70 років;
ПИЛИПОВИЧ МИКОЛА ІВАНОВИЧ
(с. Огірівка) – 65 років;

10 травня
ПАВЛИК ВІРА ІВАНІВНА
(с. Балаклія) – 75 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади вітають іменинників і бажають усім щастя, здоров'я, радості, успіхів у всіх починаннях, людського тепла, добра та всіляких гараздів.

**Нехай волошками цвітуть літа прекрасні,
Нехай здійсняться тисячі бажань,
Щоб доля дарувала тільки щастя,
Ні грама бід, ні крапельки страждань.**

**Життя хай квітне, мов вишневий сад,
І кожен день усмінено радіє,
А доля подарує зорепад
Здоров'я, миру, успіхів, надії!**

«Де згода в сімействі...»

Під такою назвою 20 квітня в приміщенні Білоцерківського СБК відбувся заключний концерт переможців творчих звітів аматорських колективів клубних закладів Білоцерківської громади, присвячений 250-річчю від дня народження великого класика української літератури Івана Котляревського.

Цю подію щороку з нетерпінням чекають як артисти-аматори, так і всі жителі громади. Артисти готуються до неї цілий рік! Найкращі аматорські колективи з Красногорівки, Балаклії, Білоцерківки, Огірівки, Подолу та Бірок укотре продемонстрували надзвичайно яскравий різножанровий репертуар.

На початку заходу сільський голова Іван Лещенко привітав і подякував аматорам, працівникам культури, глядачам та наголосив на тому, що культура має посідати пріоритетне місце в стратегії розвитку громади. Якщо ми втрачимо свою ідентичність, ми не зможемо повноцінно розвиватися як нація.

Відкрили концертну програму вихованці літературної студії «Натхнення» Білоцерківського СБК (керівник Н. Лук'янець) із композицією «Усе моє, все зветься Україна». Діти й справді натхненно виступали, й почуття гордості за свою країну охопило кожного глядача. А далі дзвінко, широко, мелодійно зазвучав народний аматорський хоровий колектив «Живі джерела» під керівництвом заслуженого працівника культури України Григорія Серьожкіна. Незважаючи на те, що багато народних пісень сумні й трагічні, вони несли світло та свято життя. Виступ колективу нікого не залишив байдужим. Люди в залі перейнялися народним співом, а деякі навіть підспівували Красногорівському колективу.

Загалом на розгляд журі було представлено 36 номерів, чимало з яких були присвячені творчості Івана Котляревського, чий слова й стали лейтмотивом концерту.

Презентували свої таланти кілька колективів під керівництвом Тетяни Іващенко. Народний аматорський ансамбль народної музики «Красногорівські витівники», дитячий ансамбль ложкарів побили рекорд за кількістю зйомок на мобільний телефон. Зірвали оплески танцівники колективу «Фіалка». Народний аматорський фольклорний ансамбль «Горлиця», який цього року вже отримав диплом 1-го ступеня в II Національному чемпіонаті з фольклору «Eurofolk-Вінниця», виконав пісню «Насіяла баба конопель».

Ще один переможець чемпіонату з фольклору у Вінниці – народний аматорський фольклорний колектив «Яснозір'я» Бірківського СБК під керівництвом заслуженого працівника культури України Василя Моспана порадував жартівливими піснями.

організаторів «Eurofolk-Вінниця» – за те, що посприяли участі обох колективів у чемпіонаті з фольклору.

Талановита Аліна Семергей із Бірок читала твір Т. Г. Шевченка «У нашім раї на землі». На сцену вийшла босоніж, одягнена в національний одяг. Наче зачарована, слухали її виступ глядачі. У залі враз стало тихо-тихо. Усі боялися пропустити хоча б слово...

Дуже приємно, що молодь є постійними учасниками культурно-мистецьких заходів громади. Дівочий вокальний ансамбль «Співаночка» Балакліївського СБК (керівник Юрій Михайлик), мабуть, є найчастішим гостем білоцерківської сцени, і заключний концерт не виняток, бо дівчата стали окрасою програми. Колектив творчо зростає, зростає і його виконавча майстерність. Не можна не згадати і солістку Наталію Плаксюк – дуже талановиту й дзвінкоголосу дівчину. Мабуть, Котляревський про неї написав би: «Справжня Наталка Полтавка».

Учені довели, що сміх подовжує життя. Наші гумористи Володимир Вишар із Подолу, Катерина Шарай із Білоцерківки, Любов Молдавчук та театральний колектив «Фаворит» із Огіривки темою жартів обрали стосунки між подружжям, кумами і навіть... нещодавні дебати кандидатів у перзиденти. Огіривський сільський клуб представляли також народний аматорський вокальний ансамбль «Оберіг» під керівництвом Костянтина Шияна та творча родина Недодідків (Григорій, Леонід, Світлана).

Про вже згаданого Володимира Вишара можна сказати: «Коли людина талановита, то талановита в усьому». Саме під його керівництвом творчо працює народний аматорський духовий оркестр «Подільські козаки» та оркестрова група «Сусідські витребеньки», обидва колектива гармонійно влилися в концертну програму. А ще подолані знані народним аматорський фольклорний ансамблем «Подоланочка» (керівник Раїса Панасенко), який виконав українську народну пісню «Лебедине озеречко».

Найбільше був представлений Білоцерківський будинок культури. Тріо у складі Любові Міщенко, Валентини Кравчун та Василя Моспана заспівало пісню про батька великого сімейства, родинний дует Наталії та Едуарда Лук'янів виконав пісню «Розка-

Талановита Аліна Семергей зачарувала увесь зал.

ка». Народний аматорський ансамбль «Струмочок» (керівник Валентина Моспан) подавав глядачам українську народну пісню «А коваль на току».

Як то кажуть, не пісню єдиною... «Кумоньки» – танцювальний колектив Світлани Грищенко – запалив присутніх енергійними танцями. В репертуарі колективу не лише українські таночки, а й сучасні, зокрема «Хіп-Хоп». Енергійна музика, граційні рухи, творча атмосфера – все це мимоволі передалося глядачам. Вони щиро дякували талановитим танцюристкам гучними оплесками.

Традиційно Великобагачанська районна професійна спілка працівників культури України вручає на заключному концерті творчих оглядів за підсумками року нагороду в номінаціях. У номінації «Маєстро культури» нагороду отримав заслужений працівник культури Григорій Серьожкін, у номінації «За вміння організувати творчий процес» – директор Красногорівського СБК Тетяна Іващенко. У номінації «По життю з гумором» нагороджено аматорку народної творчості Катерину Шарай. «За вклад у розвиток культури громади» нагородили в.о. старости Подільського старостинського округу Надію Добросок. У номінації «Ювілей творчості – 30 років на сцені» нагородили народний аматорський фольклорний колектив «Яснозір'я».

Далі глядачі поринули у світ літературно-музичної композиції за п'єсою І. П. Котляревського «Наталка Полтавка». Переконливо, цілком професійно виконали свої ролі Катерина Танцюра, Анатолій Гнідаш, Ганна Стеценко, Сергій Макаренко. І, як годиться, на завершення всі артисти разом виконали пісню «Де згода в сімействі», яка надала дійству на сцені особливої величності. Всі учасники отримали запашні короваї від сільського голови Івана Лещенка.

Залишається додати, що членами журі були авторитетні люди: доктор педагогічних наук, професор кафедри музики, декан психолого-педагогічного факультету Полтавського національного педагогічного університету, член Національної Всеукраїнської музичної спілки, заслужена артистка України Наталія Сулаєва, художній керівник та головний диригент Полтавського симфонічного оркестру, член Національної Всеукраїнської музичної спілки, народний артист України Віталій Скакун, заступник директора обласного центру народної творчості та культурно-освітньої роботи, член Національної хореографічної спілки України Олена Балакова. Члени журі дуже високо оцінили підготовку концертної програми, режисуру та постановку, високий рівень виконавчої майстерності колективів, їх масовість, сценічну культуру та сценічні костюми. І висловили надію, що колективи нашої громади здобудуть не одну перемогу на різноманітних конкурсах та фестивалях.

Наталія ЛУК'ЯНЕЦЬ,
завідуюча сектором культури і туризму.

Виступ народного колективу «Яснозір'я» – це завжди свято. Фото Олени Трембецької.

Принагідно сільському голові Іванові Лещенку, депутатам Білоцерківської сільської ради, керівникам місцевих підприємств Вікторів Кордубану та Юрієві Кордубану, депутату Верховної Ради України Сергієві Капліну та завідувачій сектором культури і туризму Наталії Лук'янець було вручено подяки від

жи мені, мамо». Дуже схвально, що, попри зайнятість, керівники громади все ж знаходять час для репетицій і є учасниками творчих колективів. Квартет у складі заступника сільського голови Петра Рибальченка, Василя Моспана, Володимира Булата та Наталії Лук'янець виконав народну пісню «Козач-

Дякуємо за підтримку

23-24 березня 2019 року у місті Вінниця відбувся Національний чемпіонат України з фольклору «EURO FOLK 2019», у якому взяли участь 139 фольклорних та 24 обрядових колективів, 21 майстер народного мистецтва з різних куточків України. Білоцерківську ОТГ представляли народний аматорський фольклорний ансамбль «Горлиця» Красногорівського сільського будинку культури (керівник Тетяна Іващенко) та народний аматорський фольклорний ансамбль «Яснозір'я» Бірківського сільського будинку культури (керівник заслужений працівник культури Украй-

ни Василь Моспан). Обидва колективи гідно виступили й нагороджені дипломами лауреатів I премії та медалями. Дякуємо учасникам: Ользі Дейко, Тетяні Іванчі, Ніні Скрипник, Євдокії Черних, Євгенії Харченко, Аллі Стеценко, Наталії Асатурян, Валентині Кравчун, Марії Куценко, Олені Любченко, Валентині Моспан, Анатолію Гнідашу, Михайлу Мацьку.

Висловлюємо щире вдячність за підтримку та спонсорську допомогу ТОВ «БІЛАГРО» (засновники – Віктор Володимирович Кордубан, Юрій Володимирович Кордубан), ПП «Білоцерківська агропромислова група» (голова

ради директорів – Віктор Володимирович Кордубан), депутатів Верховної ради України Сергієві Миколайовичу Капліну, Білоцерківському сільському голові Іванові Васильовичу Лещенку. Велика вдячність завідувачій сектором культури і туризму Наталії Лук'янець за те, що завжди поруч, а коли відчувається підтримка, то й співається веселіше. Тож нехай лунає щира пісня на всю Україну і славить нашу рідну білоцерківську землю!

Тетяна ІВАЩЕНКО,
методист сектору культури і туризму
Білоцерківської сільської ради.

На чемпіонаті виступає народний фольклорний ансамбль «Горлиця».